

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera de recursuri)

15 ianuarie 2014

Cauza T-95/12 P

Willem Stols
împotriva
Consiliului Uniunii Europene

„Recurs — Funcție publică — Funcționari — Promovare — Exercițiul de promovare 2007 — Decizie de nepromovare a persoanei interesate la gradul AST 11 — Compararea meritelor — Control de către instanță al erorii vădite de apreciere”

Obiectul: Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera întâi) din 13 decembrie 2011, Stols/Consiliul (F-51/08 RENV), prin care se solicită anularea acestei hotărâri

Decizia: Respinge recursul. Domnul Willem Stols suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Consiliul Uniunii Europene în cadrul prezentei proceduri.

Sumarul hotărârii

1. Funcționari — Promovare — Analiză comparativă a meritelor — Puterea de apreciere a administrației — Control jurisdicțional — Limite
(Statutul funcționarilor, art. 45)

2. Funcționari — Promovare — Analiză comparativă a meritelor — Puterea de apreciere a administrației — Întindere — Luare în considerare a rapoartelor de evaluare — Alte elemente care pot fi luate în considerare
(Statutul funcționarilor, art. 45)

3. Funcționari — Promovare — Criterii — Merite — Luare în considerare a vechimii în grad — Caracter subsidiar — Luare în considerare a caracterului constant în timp al meritelor — Întindere
(Statutul funcționarilor, art. 45)

1. Autoritatea împuternicită să facă numiri dispune, în scopul analizei comparative a meritelor funcționarilor candidați la promovare, de o largă putere de apreciere și, în acest domeniu, controlul instanței Uniunii trebuie să se limiteze la problema dacă, având în vedere posibilitățile și mijloacele care au putut determina aprecierea administrației, aceasta s-a menținut în limite necriticabile și nu a făcut uz de puterea sa în mod vădit eronat. Instanța Uniunii nu poate, așadar, să substituie aprecierea autorităților menționate cu privire la calificările și meritele candidaților cu propria apreciere.

În această privință, pentru menținerea efectului util al marjei de apreciere pe care legiuitorul a înțeles să o încredințeze autorității împuternicite să facă numiri în materia promovării, instanța Uniunii nu poate anula o decizie pentru singurul motiv că apreciază că se află în fața unor fapte care suscită îndoieli plauzibile în privința aprecierii realizate de această autoritate sau chiar care dovedesc existența unei erori de apreciere.

Prin urmare, nu revine instanței Uniunii sarcina de a efectua o examinare detaliată a tuturor dosarelor candidaților promovabili pentru a se asigura că este de acord cu concluzia la care a ajuns autoritatea împuternicită să facă numiri, întrucât, dacă ar proceda astfel, ar depăși cadrul controlului său de legalitate, înlocuind astfel aprecierea autorității menționate cu propria sa apreciere privind meritele candidaților promovabili.

Cu toate acestea, puterea largă de apreciere recunoscută astfel autorității împuternicite să facă numiri este limitată prin necesitatea de a efectua o analiză comparativă a meritelor funcționarilor cu atenție și imparțialitate în interesul serviciului și în conformitate cu principiul egalității de tratament. În practică, această analiză trebuie să fie realizată pe bază de egalitate și pe baza unor surse de informații și de date comparabile.

(a se vedea punctele 29-32)

Trimitere la:

Curte 21 aprilie 1983, Ragusa/Comisia, 282/81, Rec., p. 1245, punctele 9 și 13; Curte 3 aprilie 2003, Parlamentul/Samper, C-277/01 P, Rec., p. I-3019, punctul 35

Tribunal 15 septembrie 2005, Casini/Comisia, T-132/03, RecFP, p. I-A-253 și II-1169, punctele 52 și 53

2. Obligația autorității împuternicite să facă numiri de a efectua o analiză comparativă a meritelor funcționarilor care pot fi promovați, prevăzută de articolul 45 din statut, este în același timp expresia principiului egalității de tratament al funcționarilor și a vocației lor la carieră, aprecierea meritelor lor constituind astfel criteriul determinant. În această privință, articolul 45 alineatul (1) din statut prevede că, atunci când efectuează analiza comparativă a meritelor, autoritatea împuternicită să facă numiri ia în considerare în special rapoartele de evaluare a funcționarilor, utilizarea, în exercitarea atribuțiilor lor, a altor limbi decât limba a cărei cunoaștere aprofundată au dovedit-o și, după caz, nivelul responsabilităților exercitate. Această dispoziție lasă o anumită marjă de apreciere autorității împuternicite să facă numiri cu privire la importanța pe care aceasta intenționează să o acorde fiecăruia dintre cele trei criterii menționate cu ocazia analizei comparative a meritelor, însă cu respectarea principiului egalității de tratament.

Autoritatea împuternicită să facă numiri poate, cu titlu subsidiar, în caz de egalitate a meritelor funcționarilor promovabili, din perspectiva celor trei criterii vizate expres la articolul 45 alineatul (1) din statut, să ia în considerare alte elemente, precum vârsta funcționarilor și vechimea lor în grad sau în serviciu, caz în care astfel de criterii pot constitui un factor decisiv în alegerea sa.

(a se vedea punctele 33 și 34)

Trimitere la:

Tribunal 16 mai 2013, Canga Fano/Consiliul, T-281/11 P, punctele 43 și 44 și jurisprudența citată

3. Vechimea în grad și în serviciu nu poate interveni ca un criteriu pentru promovare decât în subsidiar, în caz de egalitate a meritelor stabilite în special pe baza celor trei criterii prevăzute în mod expres la articolul 45 alineatul (1) din statut. Cu toate acestea, autoritatea împuternicită să facă numiri poate efectua în mod legal aprecierea comparativă a meritelor funcționarilor promovabili întemeindu-se pe caracterul constant în timp al meritelor lor respective.

În această privință, criteriul caracterului constant în timp al meritelor nu constituie un criteriu distinct de cele trei criterii enumerate la articolul 45 din statut, ci este legat în mod direct de primul dintre ele, întemeiat pe rapoartele de evaluare a funcționarilor. Mai precis, acest element de apreciere permite o mai bună luare în considerare a ansamblului meritelor funcționarilor promovabili, măsurate în lumina acestui prim criteriu.

În continuare, recurgerea la plural, în formularea „rapoartele de evaluare a funcționarilor” care figurează la articolul 45 alineatul (1) din statut, indică faptul că autoritatea împuternicită să facă numiri este în principiu obligată să ia în considerare toate rapoartele de evaluare a funcționarilor de la intrarea lor în grad, ceea ce înseamnă în mod necesar luarea în considerare a unui criteriu precum cel al caracterului constant în timp al meritelor.

Astfel, dacă autoritatea menționată ar lua în considerare numai raportul sau rapoartele cele mai recente, examinarea comparativă ar fi denaturată sau cel puțin incompletă, dat fiind că această autoritate nu ar examina atunci ansamblul meritelor tuturor funcționarilor promovabili, în special ale celor care au o vechime în grad mai mare de doi ani.

În plus, criteriul caracterului constant în timp al meritelor nu poate să reintroducă pur și simplu în analiza comparativă, efectuată în temeiul articolului 45 alineatul (1) din statut, criteriul vechimii, întrucât o vechime importantă poate foarte bine să nu fie însoțită de merite ridicate și constante în timp, astfel încât cele două criterii nu coincid deloc, chiar dacă există o anumită legătură între ele.

În sfârșit, criteriul caracterului constant în timp al meritelor permite în realitate autorității împuternicite să facă numiri să găsească un echilibru echitabil între obiectivul asigurării unui progres rapid în carieră funcționarilor excepționali care se disting printr-un nivel de prestații extraordinar de ridicat și cel al asigurării unei cariere normale funcționarilor care au făcut dovada, pe o perioadă lungă, a unui nivel de prestații constant ridicat.

(a se vedea punctele 40-45)